

Sygn. akt: XU-630/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 18 kwietnia 2013r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **K. Ś.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

z dnia 25 sierpnia 2012r. znak: WZON.(...)

w sprawie **K. Ś.**

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

Sygn. akt X U 630/12

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni K. Ś. wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...) z dnia 25 sierpnia 2012r., który utrzymał w mocy orzeczenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. z dnia 09 maja 2012r. w całości. Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. orzeczeniem z dnia 09 maja 2012r. odmówił wydania orzeczenia ustalającego stopień niepełnosprawności, gdyż wnioskodawczyni posiada ważne do dnia 31 grudnia 2013r. orzeczenie zaliczające ją do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim, a przeprowadzone badanie nie wykazało istotnych zmian w stanie zdrowia w stosunku do stanu zdrowia będącego podstawą ustalenia posiadanego lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Zdaniem Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności stan zdrowia wnioskodawczyni uzasadnia ustalenie u niej lekkiego stopnia niepełnosprawności.

We wniesionym od tego orzeczenia odwołaniu wnioskodawczyni wnosila o zmianę orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu i ponowną ocenę stanu zdrowia dla celów ustalenia stopnia niepełnosprawności. W uzasadnieniu swego stanowiska podniosła, że posiada szereg schorzeń, które utrudniają jej funkcjonowanie w życiu codziennym.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 09 maja 2012r. Powiatowy Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności we W.odmówił wydania orzeczenia o niepełnosprawności. Zdaniem zespołu orzekającego wnioskodawczyni orzeczeniem z dnia 06 grudnia 2010r. została zaliczona do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim do 31 grudnia 2013r., a aktualny stan zdrowia nie wykazuje istotnych zmian w stosunku do stanu zdrowia będącego podstawą ustalenia posiadanego lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Z wydanym orzeczeniem wnioskodawczyni nie zgodziła się i wniosła odwołanie do Wojewódzkiego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w woj. (...). Na skutek wniesionego odwołania Wojewódzki Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)na posiedzeniu w dniu 25 sierpnia 2012r. orzeczenie Powiatowego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności z dnia 09 maja 2012r. utrzymał w mocy.

Dowód: akta WZON. 9017/ 2453/2012.

Postanowieniem z 12 listopada 2010r. Sąd na zasadzie art.468 § 1 i § 2 pkt 4 i § 4 kpc podjął czynności wyjaśniające przez zasięgnięcie opinii biegłego sądowego: neurologa, chirurga ortopedy, psychiatry i psychologa na okoliczność ustalenia czy wnioskodawczyni K. Ś.może zostać zaliczona do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności w rozumieniu art. 3 i 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – Dz.U.123, poz.776 oraz § 3 pkt 2 rozp. MGPIPS z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności – Dz.U.139, poz.1328.

W wydanej w dniu 04 grudnia 2012r. opinii biegli sądowi psychiatra i psycholog rozpoznali u wnioskodawczyni zaburzenia depresyjne, łagodne zaburzenia funkcji poznawczych, cechy zespołu psychoorganicznego i uznali, że wnioskodawczyni nie może zostać zliczona do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym.

Dowód: opinia biegłych sądowych z dnia 04.12.2012r. – k. 9-10 as.

W wydanej w dniu 03 marca 2013r. opinii biegli sądowi neurolog i chirurg ortopeda rozpoznali u wnioskodawczyni stan po krwotoku podpajęczynówkowym dawno przeżytym, bóle i zawroty głowy w wywiadzie, zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłup szyjnego wielopoziomowe z przepukliną tarczy międzykręgowej C6/C7 w wywiadzie bez ubytków neurologicznych i wydali opinię, że wnioskodawczyni nie może zostać zaliczona do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym.

Dowód: 1) opinia biegłych sądowych z dnia 04.03.2013r. - k.22 akt.

Z wydaną w sprawie opinią wnioskodawczyni nie zgodziła się, gdyż jej zdaniem stan jej zdrowia pogarsza się i uzasadnia zaliczenie wnioskodawczyni do wyższego niż lekki stopień niepełnosprawności. Uzyskanie przez wnioskodawczynię umiarkowanego stopnia niepełnosprawności pozwoli jej podjąć lżejszą pracę. Wnioskodawczyni nie wniosła merytorycznych zastrzeżeń do wydanych w sprawie opinii biegłych sądowych.

Strona pozwana nie wniosła zastrzeżeń do wydanych opinii w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni nie zasługuje na uwzględnienie z następujących powodów:

Zgodnie z art.2 pkt.10 i art.3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – Dz.U.123, poz.776 ze zm., niepełnosprawność oznacza trwałą lub okresową niezdolność do wypełniania ról społecznych z powodu stałego lub długotrwałego naruszenia sprawności organizmu, w szczególności powodującą niezdolność do pracy. Ustala się trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany i lekki. W art.4 cyt. ustawy ustawodawca zawarł definicję stopni niezdolności do pracy i tak min. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy

jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Dla oceny stanu zdrowia wnioskodawczynie i ustalenia stopnia niepełnosprawności wydane zostały w sprawie opinie biegłych sądowych: chirurga ortopedy, neurologa, psychiatry i psychologa. Zdaniem biegłych sądowych wnioskodawczynie nie jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym. Zdaniem biegłych występujące u wnioskodawczynie objawy chorobowe nie ograniczają możliwości wykonywania lekkich prac, bez dźwigania, wnioskodawczynie nie wymaga częściowej ani czasowej pomocy i opieki osób drugich w czynnościach dnia codziennego i przy pełnieniu ról społecznych. Sąd podzielił dokonane przez biegłych sądowych ustalenia i przyjął wydane w sprawie opinie za podstawę swego rozstrzygnięcia.

Biegli sądowi, którzy wydali opinię w niniejszej sprawie są specjalistami o dużej wiedzy merytorycznej i praktycznej, są lekarzami niezależnymi od stron.

Zgodnie z art.282 § 2 kpc w związku z art.283 § 2 kpc biegły wydający opinię w sprawie złożył przed objęciem funkcji przysięgę, którą jest związany i Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania bezstronności biegłego jak i jego rzetelności przy wydaniu opinii. Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art.233 §1 kpc – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. Skoro wydane w sprawie opinie biegłych sądowych są jasne, logiczne w zasadzie nie podważane przez wnioskodawczynię poprzez merytoryczne zastrzeżenia, Sąd przyjął je za podstawę swojego orzeczenia.

Wnioskodawczynie nie spełnia więc kryteriów niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym o jakim mowa w art.4 ust.2 cyt. ustawy z 27.08.1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Mając więc na uwadze treść opinii wydanych przez biegłych, oraz przeprowadzone wyżej rozważania Sąd uznał, że nie było podstaw do zaliczenia wnioskodawczynie K. Ś. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

W związku z tym odwołanie wnioskodawczynie nie może zostać uwzględnione i podlega oddaleniu

Z tych względów na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 kpc należało orzec jak na wstępie.